

ప్రకృతి

సాహిత్యమునందు సృష్టి, చింతన, పుష్కలము

విషయ సూచిక

ఆగష్టు
1944
జి
సంవత్సర చందా
రూ 3-0-0
బై జి వా డ

ప్రణయలీల	...	206
కసీని కానిదానము	...	210
సైకోపతీ	...	211
ఆడతోడు	...	213
సహజవ్యాయామము	...	215

ప్రశ్న

సహజమైన దృశ్య సచిత్ర మానవత్వము

సంపుటము 26

బెజవాడ, ఆగష్టు 1944

సంచిక 8

ప్రణయలీల

ఆంగీకరించుదు

శ్రీ పురుషుల సాంప్రదాయానికి కృత్యములు

పురుషునిన్ను శ్రీయందు యావనము తొందరగా పూజించుచున్నది. ఆరోగ్యవంతులైన శ్రీకి 15 వ యేట యావనోదయ మగును. పురుషుని యందన్నసోయిది చాలా అలస్యముగా జరుగును. శ్రీయందు వివేచనసామర్థ్యముగూడా చాలా త్వరగానే అరంభమగును. అయితే శ్రీ పురుషులకు ఆస్తివ్యయము వరుసగా టకు యిది పరిబంధకముగా నుండకరలేదు శ్రీ, పురుషుల వయస్సులో మూడు, నాలుగు సంవత్సరముల తేడాతో వివాహము జరిగినయెడల ఆదాంపత్యములో అనుకూల్యము ఉండుటకు అభ్యంతరము లేదు. అందుకనే వాత్సల్యమును “త్రివర్ణ” పరిపూర్ణ న్యూనమునాస్తి” అన్నాడు. అంటే మూడు సంవత్సరాలకి తక్కువ లేకుండా ఆడపిల్ల, మగపిల్లవానికన్నా చిన్నదిగా ఉండాలని అర్థము. మగవానికన్నా ఆడది మూడు సంవత్సరాలన్నా చిన్నదిగా ఉండకపోతే ఆమెకు సాంప్రదాయానికి కృతిగోటపడితే ఆతనికి సరిగా యావనోదయము కాదు. ఆ కాలములోనే ఆతని సాంప్రదాయానికి విధి వలంబించిన యెడల ఆతని యందలి సాంప్రదాయానికి కృత్యము త్వరలోనే నశించిపోవును. అందువలన సంసారములో జైవమ్యము లేర్పడును. దీనికి మినహాయింపులు లేకపోతే, కొంత మందియందు గృహస్థ భర్త మవలంబించిన తరువాత పురుషత్వము త్వరగా పరివర్తనమగును. ఆట్టివారు చాలా అరుదుగా నుండును. అందువలననే యేది లోపముగా నున్నా పరవాలేదుగాని వరుహిసమమాత్రియ చేయరాదందుకు. కులవాసమైనా చేయవచ్చునుగాని వరుహిసము పనికిరాదనుమాటకు యిదియే అర్థము. శ్రీకి కయస్సునుల్లి (Menopause) నంతనే సంతానము కనే సామర్థ్యము అంతరించిపోతుంది. పరిణితిలా ఆయే ఋతువుకూడా అగిపోతుంది. పురుషులకు అట్లు కాదు. పురుషునియందు సంతానోత్పాదనశక్తి యెంతో కాలము నిలిచిఉంటుంది. క్షుణ్ణగత శ్రీకి తూరులు మనము వింటూ చూస్తూ, ఉంటాము. ఆమెకాలలో *జార్జి యింపాకాహస్సు అనే పేరుగల తొంబదిసంవత్సరముల

రముల కృతసాయకు డుండేవాడు. ఆతని భార్య యెప్పుడో చనిపోయింది. లిప్సీహిల్ అను 25 సం.ల వయస్సుగల శ్రీకి భర్త చనిపోయెను. ఆమె విధిలేక అవ్యవసాయమున వద్ద కూర్చి కదిరింది. వారిరువురికి యేకాలముననే సంప్రదాయము జరిగినది. ఆతడామె శీలము అల్లరికాకుండుటకై వివాహమాడినాడు. వారిరువురికి ఒక మగపిల్లవాడు కలిగెను. చుట్టుప్రక్కలవారు ఆమెను అల్లరిచేయ నారంభించిరి.

ఆ అల్లరి పడలేక ఆమెయు, ఆతడును కలసి అపిల్ల వానిని ఒక జైద్యసంఘమునకు చూపించిరి. వారు డా. మెంగలిన్ గారి పద్ధతిప్రకారము రక్తపరీక్ష చేసిరి. అందు ఆ మగవానిరక్తము శరదన్న అక్షణములే అబ్బియుండున గలతని వారు అశ్చర్యముతో నిరారణ చేసిరి. అందువలన ఆరోగ్యవంతుడైన మగవానికి తొంబదవ సంవత్సరములోకూడాపిల్లలకన సామర్థ్యము నశించి పోదని తేలినది.

అయితే యీ కారణముచేతకూడా సంసారాలు విచ్ఛేదము కానక్కరలేదు. నలుబదవ సంవత్సరము పెద్దట తోడనే ‘శ్రీ’, ‘పురుషులకు’ ఉండే సంబంధము తెగిపోనక్కరలేదు. శ్రీయందు సంతానోత్పాదనసామర్థ్యమేలేకుండాపోతుందిగాని సంప్రదాయమునందు యిచ్చయు సామర్థ్యము నశించిపోదు. అందువలన యీ కారణముకూడా సంసార విచ్ఛేదమునకు పోతువుగా నుండనక్కరలేదు.

అయితే భార్యాభర్తలమధ్య మిత్రమాలిన తేడాఉంటే మాత్రము అది సంసారవిచ్ఛేదమునకు పోతున కావచ్చును. శ్రీకి వచ్చే పురుషుడు చిన్నవాడుగా ఉంటే మాత్రము తప్పకుండా ఆ సంసారము విచ్ఛేదమగుతుంది. శ్రీకింటి పురుషుడు పది కదిపేను సూక్ష్మరాయకన్న పెద్దవాడైనా కూడా ఆసంసారము విచ్ఛేదమగుతుంది. అయితే శ్రీకు అస్తిలోఅధిక భాగములేదు, గడుక చేతములో ఉండే సంఘకామ్రము, ఓరికామ్రము, ఆమె సౌఖ్యమునందలి పట్టుదలకు సహాయపడుతున్నవిగనుక ఆ సంకుష్టితో కూడిన యెన్నో సంసారాలు అలాగే సాగిపోతున్నవి. అందువల్ల

యెవరూ భ్రాంతిపడి మిథిమాలిన తేడాతో వివాహము నాచరింపరాదు.

పురుషునికన్న స్త్రీకి కామమెక్కువని, ఆమెను తృప్తి పరచుటకు పురుషునకు సామర్థ్యములేదని, స్త్రీ యెవో విధముగా సర్దుబాటుకొంటుందని, చెప్పుకొనుటగద్దు. స్త్రీ మగవాని యిచ్చను తృప్తిపరచలేని స్థితిలోనున్నదని ఆమె యందు సంపూర్ణమైన స్త్రీత్వము లేదని కొంతమంది తమ భార్యలనుండి తలచుటగద్దు. నిజమేమంటే యీ రెండూ అబద్ధాలే. సంప్రయోగచ్చ స్త్రీకి యొంత ఉంటుందో పురుషునకున అంతే ఉంటుంది. కక్షిమూడా యిద్దరూ సమానముగానే ఉంటుంది.

అయితే స్త్రీ, పురుషుల దేహనిర్మాణములో భేదమున్నది. స్త్రీ, తనకు యిచ్చకొన్న లేకపోయినా బాధపడియినా పురుషునితో సంప్రయోగము చేయగలదు. పురుషుడో యిచ్చలేనప్పుడు సంప్రయోగము చేయలేడు. ఎందుకనగా సంప్రయోగమునకు అవసరమైన సామర్థ్యము అతనికి కలుగదు, పురుషునకును పోదులేదే సంప్రయోగము జరుగదు. అందువలన స్త్రీకన్న పురుషుడు తక్కువని చెప్పుతలచుకో లేదు. ఏమనగా స్త్రీకి సంప్రయోగచ్చ కలగటానికి కొన్ని కాలాలు లెప్పని. మిగతా కాలాలలో ఆమె సంప్రయోగమునందు పాత్రురాలిగా తాను సంతోషించ లేదు. పురుషునకు సంతోషము నొసంగ బాటు.

ఇంతే కాదు. పురుషులకు సంగమేచ్ఛ సమానముగా ఉండినా కూడా సరియైనకాస్త్ర జ్ఞానము లేకపోవుటచే యిద్దరూ కూడా అసమర్థులుగానే కనపడుటకువీలవును. రాగోదయము కాని స్త్రీతో ఉద్దేశముగ భర్తసంప్రయోగము నారంభించిన యెడల ఆమెను రాగోదయమై ఉద్దేశ కలుగు నేప్పుటికే అతని విస్మయి అగును. ఆమెను రక్షి కోమము పూర్తికాదు కనుక ఆమె అసంతృప్తురాలగును. ఆమె సంతృప్తియందు ఉద్దేశ మిగిలిపోవును. అది ఆమెను బాదించు చుండును. రక్షిపూర్తి కానిస్త్రీ తోడిసంగమునకు వలన పురుషున కందు యేదో లోటు ఉన్నట్లు కనిపించును. అతని నరములయందు దౌర్బల్యము పొందెను. ఇట్టి సంప్రయోగములే యెడతెగక జరుగుచుండిన యెడల స్త్రీ పురుషులకు అనేకవిధముగా అనవచ్చును యేర్పడు తుంది. స్త్రీ అనుకొంటుందిగదా వీడెక్కడో దౌర్బల్యము. వీనితోడి సంగమునకు వలన

మనసులోని కోరిక తీరకులేదు. హృదయములోని ఆరాటముకూడా తగ్గుట లేదు" అని. పురుషుడు అనుకొంటాడుగదా: "ఇక్కడో దయ్యము దాపురించింది. పూలు తెచ్చియిచ్చి; అక్షరాలు పట్టిన చల్లితిని. ఒక్కసారి కులాసాగా ఉన్నట్లు కనబడను. విధియూ కర్మమూ అని సంప్రయోగమునకు వస్తున్నదేగాని స్వయముగా ఉత్సాహముతో సంప్రయోగమునకు వస్తున్నట్లు లేదు. నానాటికి చిక్కిపోతున్నట్లు నిస్సత్తున వస్తున్నట్లు కనబడు తున్నది. నాస్థితి అట్లాగే ఉన్నది" అని. నిజమేమంటే వారిద్దరియందు సంగమేచ్ఛ ఉన్నది; సంగమకలి ఉన్నది. స్త్రీయొక్క రాగోదయ కాలమున పురుషుడు గమనించక పోవుటచేత యీ అనవసరమైనది వారికి తెలిసేదాకా యీబాధలు తప్పవు.

ఇంతే కాదు.

వారిదేవతయవాలలో ఉండేతేదాలు సర్దుబాటు చేసుకోవలసి ఉన్నది. దీనికి యంత్ర సామరస్యమని పేరు. వారియిచ్చ యందలి తీవ్రతను సమరస పరచుకోవలసి ఉన్నది. వారికి సంప్రయోగమునందు పట్టు కాలమున సమరస పరచుకోవలసి ఉన్నది. దీనిని గురించిన వివరాలు 'సుఖసంసారము' గ్రంథములో వివ్రుతముగా చదువగలరు. దానిని చదివి అవలంబించిన వారికి సంసారవిచ్ఛేదము కానక్కర లేదు.

కొందరియందు చిన్నప్పటినుండియు సంప్రయోగమంటే ఒకవిధమైన యేవ్యభాసము పెంచుటకూ ఉంటుంది. దురదృష్టవశాత్తులైన వికలకుపుటా, నన్యానులూ, యీ యేవ్యభాసాన్ని మరింత దోహదము చేసి వృద్ధిచేస్తారు. ఈభావాలు వృద్ధిపొందినవారకు సంసారము చేయవలసివస్తే, సంప్రయోగమంటే ఒక పెద్దసేదము క్రింద మనఃపాతకము క్రింద అర్థముచేసి కొని భయపడతారు. అందువల్ల వారిలో ఊరవలసిన జీవద్రావణులు ఊరవు. జటిలవారు విధి లేక సంప్రయోగము చేసినను ఊరవు. అది సరియైన తృప్తినియ్యదు. అందువల్ల కూడా కృతకృమముగా సంప్రయోగమునకు దైముఖ్యమేర్పడి సంసారాలు విచ్ఛేదమేర్పడుతాయి. ఈ కారణమువల్ల కూడా సంసారము విచ్ఛేదము కాకుండా ఉండాలన్న సంప్రయోగము పాపభూయిష్టమైనది కాదనినీ, అదికూడా పరమేశ్వరేశ్వరయే ననినీ కలిపించుములో పుణ్యకర్మలని చెప్పుబడుచున్న నీయి యంతమంచేవో మితముగాను, నిష్క

మమగాను చేసిన సంపూర్ణాగమమూడా అట్టి పుణ్య కర్మమేనని వారికి బోధించిన యెడల, యిట్టి సంసార విచ్ఛేదము అగిపోవును. శ్రీ పురుషునిగాని, పురుషుడు (నిగాని, నేర మెంచుకొని సంసారవిచ్ఛేదము చేసుకొ న్నకలరేదు.

శ్రీ, పురుషుల సంసారమువిచ్ఛేద మగుటకు, యంతకన్న మరొక పెద్ద కారణముగలదు. గర్వాధానపురాతి పురుషునకు ఒకమధురమైన స్వప్నము. శ్రుతి జీవితపు నడకనంతా నిర్ణయించే ఒకకల్పన అది. అమయోక్తి జీవితము సుఖసంతముగా నుండేది, కష్టముగా నుండేది అరాధితోనే తెలిసితుంది. పురుషుడు తెలివితక్కువగా పగవత్తింది అమెకు రతి సమాప్తి కాక పూర్వము తన రతిని తాను ముగించుకొని యానల పడినయెడల అమెకు అతనియందు కాళ్ళుతమైన ద్వేషముకలుగును. పృథమ రతియందే సమరతి కలిగినయెడల అమె అతనియందు బద్ధుడగును. జీవితాంతమువరకు, జీవితాంతము వరకువాతినూ అమె అతనిని ప్రేమించి గౌరవించును. అమెకు రతి పూర్తికానియెడల కన్నేపారచీల్చుటలో అమెకు యోనియందు కాదకలుగుటయు, బాధకలి గించిన పురుషుడు తనవలన సుఖమును పొందుటయు, తాను అతనికి అనవసరముగా లోబడవలసినవస్తువుయు, తనకు సుఖము లేక పోవుటయు, యోనియందు కలిగిన బాధకతోడు మనస్సునందును, నరములయందును భరింపరానికాద, చికాకు, మిగిలి ఉండుటయు, మన నులో పెట్టుకొని తాను పురుషుని ద్వేషించును. వాత్సల్యము దేవున్నాడు - అట్టి సంయత్య (రెచ్చ కొట్టి బడిన) భావావస్థలో పెద్దలు పెట్టుబడిన శ్రీ పురుష ద్వేషిణి అన్నా అవుతుంది, వ్యభిచారి అన్నా అవుతుంది:

శ్లో|| సహసా వాత్మ్యకారితా కన్యాచిత్తమలింధతా భయం విశ్రాంత ముద్యగం పర్యవృత్తవంచ గచ్ఛతి: సాహసముచేత యెప్పుడైతే కన్యచిత్తము తెలుసు కోకుండా సంకమక్రియ ఉపకరిమింపబడుచున్నదో అమెకు కంటనే భయము, అనన్యము, ఉద్వేగము, పురుషునిపాద ద్వేషము, సంకమక్రియపాద ద్వేష మును కలుగుచున్నది అని దీని అర్థము. వాత్సల్యము నుడు యింకా యిలా అన్నాడు.

శ్లో|| సాప్రీతియాగ మసాప్రా తేనోద్వేగమహావీతా పురుషద్వేషిణి, వాస్యోక్తి విద్విష్టానా రతోఽన్యగా, పురుషుని ఉద్వేగమునకులొకై భావసాప్రీతిపొందని

శ్రీ, పురుషుని ద్వేషించినదగును. సంకమమంటే అమె మండివడును. లేదా వ్యభిచారి అన్నా కావచ్చును. అని తాత్పర్యము సుఖసంసారము 88, 89 శ్లో.

ఇలా ఉన్నామూడా సుఖసంసారమునందలి విషయముల చక్కగా చదువుకొని అందుకు అనుగుణ్యముగా పునర్నిచ్చిన వారు సంసారవిచ్ఛేదంకాకుండా కాపాడు కోవచ్చును.

దాంపత్యములో కైరుధ్యము వచ్చుటకు మరొక కారణము కలదు. శ్రీలోగాని, పురుషులలోగాని యీ స్థితి ఉండవచ్చు. శ్రీ, పురుషుల జననేంద్రియాలు జీవితాంతమువరకు పక్వముకాకుండా ఉండవచ్చు. ఈ దుర్లభమ వీజము పుట్టుకలోనే ఉంటుంది. ఎట్టి దోహదాలూ, అట్టి జననేంద్రియాలను పక్వదశకు తీసికొని రాలేవు. ఇట్టి స్థితి పురుషునకు ఉంటే పురుషమయమము వృద్ధిపొందక మూర్ఖవిపరీతము మూర్ఖమే ఉపయోగ పడుతుంది. లేక యీ అపక్వ అవస్థ లోపలఅయినవాలలో ఉంటే, ఘృణలనముతో పురుషమయమము ముడుచుకొంటుంది. శ్రీలోగాని యీ దశ ఉంటే గర్భాభయము వృద్ధిపొందక ముడుచుకొంటుంది. ఋతువు మూడా సకాలమునకు కావచ్చు. పురుషునకు సంపూర్ణ సౌఖ్యమును అమె యీయలేక పోయినా, అతనివిస్మయిణి అమె సహాయపడకలిగివుంటుంది. అయితే అమెకు సంతాపము కలుగదు. ఆ కారణముచేత భార్యాభర్తల తగవు రాకపోతే, ఆ సంసారము విచ్చిత్తు అగుటకు కారణములేదు. ఏదో ఒక విధముగా గర్భబాటుచేసుకొని సంసారమును జరుపుకొనవచ్చును. అయితే అమెకు మూడా అనుభవము, అనూయ ఉండనే ఉంటుంది. ఆ కారణముచేతనూ సంసారములో విరోధాలు రావచ్చు. నిగ్రహము కలిగిన పురుషుడు, తన శీలమును కాపాడుకొంటూ మూడా వివాహబంధములో నిలిచి ఉండుటకు వీలున్నది.

సంకమక్రియమూడా శ్రీపురుషులకు సమానసౌఖ్య స్థితియు, భారతము అనుకాసనికపర్యమంలో యీ క్రింది పద్యమున్నది.

క. సురతరంజన గడునెమ్మడు పురుషులకంటెను ముఖంబు పాలకులకు, నురేశ్వర! యెట్లగుటను, నాకే శరత్తన రమియించిలయ నడుక గలిగె. 307 అధునిక కామకామ గ్రంథాలలోమూడా యీ విష

యమే సుష్ణముగా చెప్పబడియున్నది. పురుషునితోడి సంకమమునందు శ్రీ దేహములో పుజితమైన పీర్వము జననేంద్రియాలలో మాత్రమే ఉండక రక్తముచే స్పృశింపబడి దేహము అంతటా పురిసంపంది. దానితో అమె దేహమునందు ఒక నూతన చైతన్యము, శక్తి, మాతనోత్సాహము కలుగును. గర్భాధానమునకు పూర్వము ఒక అడుపెల్లను చూచితిమని తరువాత, రెండు మూడు మాసములకు ఒక వర్షాయము చూచిన యెడల అమెలో యెంతమాధు కన్పిండు? మనము గ్రహించగలము. సమర్థి కలుగని దాంపత్యములో అమె యెంత దిగవారినిపోతుందోకూడా మనము చూడగలము. పురుషునకుకూడా సంపర్యాయమునకు శక్తియుక్తులు వృద్ధిపొందేమాట నిజమేకాని, శ్రీకి కలిగి లాభాలలో చాలా కొద్దిభాగము మాత్రమే అమె దేహములో పుజితమైన పీర్వముయొక్కవాసన, కొన్ని గంటలయిన తరువాత, అమె ఉచ్చాస్యమునందు గోచరించునది ఒకపాశ్చాత్య కామకాన్తతేర్లవ్రాయుచున్నాడు. గోపీనాథము వేంకటకవి వ్రాసిన బ్రహ్మ వందకవితములోకూడా ఒక యువతి పరపురుషునితో చేసిన రతిని అమె దేహమున అపూరింపిం దని చెప్పి నట్లు ఘోషియున్నాడు. అప్రస్తుకము దగ్గర లేకపోవుటచే అవద్యమున యిచ్చలు చేర్చలేదు. అందుకల్ల యెన్నోకొరాలు వరకుకూడా సక్రమముగా చేయబడిన సంధిగముయొక్క అనభవము అమె మనస్సున,

నరాలను, దేహవయవాలనుకూడా ఉత్తేజితము చేస్తూ ఉంటుంది. ఒక శ్రీ వ్యభిచరించునపుడు అసంపర్యాయోగముయొక్క అనుభూతియందు సాంకర్ష్యము కలుగుటయును కలదు. నా అభిప్రాయమిది. ఒక పరపురుషుడు అమెతో రమించి, అమెను సంతోషముపెట్టి వెళ్ళినాడు. తరువాత కొన్నిదినములకు అమె భర్తతో రమించినది. అప్పుడు గర్భధారణమైనది. ఇప్పుటి పిండములో ఆ పరపురుషుని పీర్వము కిందితూ కలియక పోయినాకూడా అమె దేహములో కేపించిపోయిన అనుభూతివలన అర్ధర్భమునందు గలిగిన శిశువునందు పరపురుషుని చిహ్నములు మదికి మగును. అట్టి సంకర బాధి సంతానము కలిగితే ఆ యింట్లో యెట్టి యిబ్బందులు కలుగుతవో నులభముగానే ఉపాించవచ్చున కనుక పరపురుషునితో రమింపకలచిన శ్రీ, తనయందు యెంత మహా క్రరమైనవాద్యుర ఉన్నదో గుర్తుపెట్ట కొనవలసి యున్నది. పురుషుడు పరశ్రీతో రమించిన పుడు యెట్టి సాంకర్ష్యములు తన కుటుంబమునకు కలిగింపడు. అయినప్పటికి ఆకారణముచేత ఆతడు వ్యభిచరించుటకు కామకాన్తము ఒప్పుకొడు. దాని కారణాలు నుఖిరోగాలు అను పుస్తకములో వివరముగా వ్రాయబడును. అందుకల్ల యిచ్చలు విస్తరింపలేదు. పక్షులకు చెప్పవచ్చిన దేమంటే శ్రీ పురుషులు సంపర్యాయమువలన పొందే సౌఖ్యములోకూడా విలక్షణక ఉన్న దని.

శ్రీ రామకృష్ణవ్రక్తచికిత్సాలయము

మునులతోట, రేవల్లెతాలూకా, గుంటూరుజిల్లా.

ఇచ్చట వైద్యములు, ఆపరేషన్లు, ఇంజనలతో నిమిత్తము లేకుండ యోగవ్యాయామ వివిధ ప్రకృతి చికిత్సా విధానములచే కుష్ఠ, బొట్టి, ఉబ్బనము, డియ, మార్పులు, పిన్ని, సంధ్యాత్వము మదియు నుఖివ్యాధి మొదలగు మానవులకు సుకృమించు సమస్తవిధము లగు కారీక మానసికము లగు యగృతలు నివారించబడును. మరియు న్నూతన దేహము సన్ననివారగను, దుర్బలశక్తిరాలు బలిష్ఠులుగను, అందవికారాలు సౌందర్యవంతులుగను చేయబడుదురు. వీడలకు మాత్రము ఉచితముగా చికిత్స చేయబడును. వివరములు కొరవారు 0-5-0 పోస్టుచిక్కలు పంపించినచో “ప్రకృతి వైద్య” మను గ్రంథము పంపబడును.

ప్రకృతి చికిత్సాలయము, కేశవరము. (ప. గోదావరి జిల్లా)

ఇచ్చట సమస్త వ్యాధులను వివిధ ప్రకృతి చికిత్సల సహాయముచే నివారించబడును. చికిత్సాలయమునందు కొనులు నిర్మించుటకు మంచి కనలులు గలవు.

ప్రధాన చికిత్సకులు:— ప్రఖ్యాతి గాంచిన డాక్టరు వేగరాజు కృష్ణారాజుగారు వైద్యసహాయము పొందదలచినవారు వారి వ్యాధివివరములతో రిఫైరే కవరు పెట్టి పై చిరునామాకు వ్రాయవలెను.

క నీ ని కా ని దా న ము

(మృత్తింటి)

మనము భిన్నపదార్థములు అనుభవము మార్పులుచేందుచుండును. ఆప్తుడు జేమాములో ఒక కొలిమికంటిది, రాసాము నికముగా మురుగు కర్మాచగుచుండును. ఈమురుగు కర్మారైన మరుక్షణముననే బయటకు వెడలిపోవుచుండవలెను. అటుపోక లోపలనే నిలిచిపోయిన యెడల పృమాదము సంభవించును. ఈమురుగు బయటకు వెడలబడు నాలుగు త్రోవలుగలవు. ఆవేవన (1) మాత్రపిండములు (2) ఊపిరితిత్తులు (3) చర్మము (4) కేగులు. ఈనాలుగు త్రోవల యేపదార్థము యెంత వెడలంతో, యొక్కింది బట్టికవలన తెలియగలదు. నృప్తిలోని పదార్థమంతయు మూడురూపములతో ఉన్నది. ఘనపదార్థము-మంచుగడ్డ; ద్రవపదార్థము- నీరు; వాయు పదార్థము - అనిరి.

మాత్రపిండములు	ఊపిరి తిత్తులు	చర్మము	కేగు
మాత్రపిండముల ద్వారా ప్రవహించు మురుగు బయటకు పోవును. ఈ నీటితో కాటు మాత్రపిండము బయటకు వచ్చును. జేమాములో కర్మారగు లవణములు యీ నీటిలో కలిగి బయటకు వచ్చును. మిగిలినకాటికన్న నీటిద్వారా యెక్కువనీరు బయటకు వచ్చును.	వాయురూపమును పొందిన ముత్యముల నీటిద్వారాబయటకు వచ్చును. బొగ్గువులునుగాలి ప్రధానముగా వచ్చును. ఈ గాలితో కలిసి లవణములు కూడా చాలా కొద్దిగా వచ్చును. నీరుకూడా కొద్దిగా వచ్చును. మాత్రపిండము మాత్రము నీటిద్వారా బయటకు రాదు.	చర్మముద్వారా ఘన, ద్రవ, వాయురూపమైన అన్ని రకములగు మలినములు బయటకు వచ్చును. బొగ్గువులునుగాలి కొద్దిగానే వచ్చును. చెమటద్వారా వచ్చు నీటిలో లవణములు కలిగి ఉండును. మాత్రముద్వారా వచ్చు లవణములలోని మాదన వంతుమాత్రమే చర్మముద్వారా వచ్చును. నీటిభాగము మాత్రము ఎక్కువగానే ఉండును. మాత్ర పిండముల ద్వారా వచ్చునీరు. మాత్రము చర్మముద్వారారాదు.	ఘన రూపమైన మలములే ప్రధానముగా వచ్చును. అరుగుటకు నీలు లేనట్టిన్నీ అరుగు దలకు రానట్టిన్నీ పదార్థ మంతయు నీటిద్వారా బయటకు వచ్చును.

చర్మము చాలా ప్రధానమైన విషయము. ద్వారాబయటనుంచి యిదివరకే చదివినాము. పృమాదముచేత మంటలోపడి చర్మము కాలిపోయిన యెడల జేమాములో కర్మారగు రాసాయనిక మురుగు అప్రవేశము నుండి బయటకురాదు. అందువలన పోచా పాయము సంభవించును. భరింపరాని చలి జేమామునకు తగులకు తలన చర్మరంధ్రములు ముడుచుకొని పోవును. చర్మము విరుక్కొనును. చర్మము ద్వారా బయటకు రావలసిన మురుగు బయటకురాదు. చర్మము వనిని మిగిలిన అవయవములు చేయ తలసి వస్తుంది. ఆప్తుడు జలుబుచేస్తుంది. దగ్గు వస్తుంది. కనీసకలోని వెలుపటి అవయవరంగు నెల్లవడగానే చర్మము తన ధర్మమును నిర్వర్తించుటలేదని చెప్ప వచ్చును. చర్మములోని కక్షపరణిముఖ భాగాలైననీయు జేమాములో కర్మారగు రాసాయనిక మురుగు సరిగా బయటకు పోవుటలేదనియు చెప్పగలము. రోగము తరుణ

రూపములోని. రెండు దళలను దాటి పోయినదనియు. కాలికరూపమును పొందుచున్నదనియు చెప్పవచ్చును. గాలి, యెండలను ఒంటికి తగలబెట్టక, వ్యాయామమును తీసికొనక, అహార విహారములో మార్పులు చేయనిది రోగము నయము కాదనియు, తయరొగము సన్నిహితమైనదనియు చెప్పవచ్చును. చర్మమునకు మంధులు ప్రాయుటవలననేగాక మున్నులలోని లోపము వలనను చర్మము చచ్చుపడిపోవును. చచ్చుపడిపోవుటచే చర్మము తన ధర్మమును నిర్వహించలేదు. చర్మముద్వారా రావలసిన మురుగు బయటకురాదు. బిసెను, వర్షపు, వెనుకొంటు, కొంటు మొదలగు నాలుగు పారలను దాటి అదుర్యాయువు బయటకు రాలేదు. గాలిలో కలియదు. లోపలనే నిలిచిపోవును. చర్మమువీడవడే పారగానను. ఎల్లప్పుడూ యీ పారలు అన్నిగాని, కొన్నిగాని, ఉండుటచేత చర్మమునకు

సూర్యకిరణములు తగలవు. చర్మమిట్లు చచ్చుపడుటచే మిగిలిన వన్నియు చర్మముపనినిచేసి ఆవియు చచ్చు పడును. వీరి కెప్పుడును జలుబుచేయుచునే ఉండును. రోగపదార్థమును బయటకు నెట్టి దేహమును ఆరోగ్యవంతముగా నుంచుటకే ప్రకృతి సదా ప్రయత్నము చేయుచుండును. నున్నితమైన ప్రదేశమునుండి యీ రోగపదార్థము మరింత త్వరగా బయటపడును. దేహములో యే భాగమునైనను దుస్తులతో కప్పదుముగాని ముఖమునుమాత్రము కప్పదు. ఘోషాపథ్యంలో ముఖమును కూడా కప్పదురు. గాలి, యెండలు తగులుటచే ముఖమును కప్పిన చర్మము నున్నితమై రోగపదార్థవంతయు కాదులుగాను, కురుపులుగాను, గడ్డలుగాను బయటపడును. దేహ మంతయు ఆరోగ్యముగా ఉన్న, ముఖముమీద కురుపులు లేచిన థనుట కిదియే సమాధానము.

కనీసక లోని యేడు అవరణలలోని రంగు ఒకటిగానే ఉండవలయును. జెలుపటి అవరణ అంతలోగాని కొంతగాని తేరురంగుగా నున్న యెడల చర్మము అంతగాని కొంతగాని, చచ్చుపడినదని తెలుసుకొనగలము. అక్కడక్కడ మాత్రమే చిక్కగా నున్న ఆయా ప్రదేశములలో రోగపదార్థము చేరినట్లు గ్రహించవలయును. కనీసక జెలుపటి అవరణలోని పై సగములో అచ్చు

టచ్చుట గుట్టులన్న యెడల చర్మములోని రక్తప్రసరణము తృప్తికరముగా లేదనియు, కాళ్ళచేతులు చల్లగా నుండుననియు, పర్యవసానముగా హృదయము, ఊపిరి తిత్తులు, మెదడు రక్తప్రసారము అధికముగా నున్నదని గ్రహించెదమా.

చచ్చుపడిపోయి, స్వధర్మమును నిర్వహించలేని చర్మమును బాగు చేయుటకు జలచికిత్సాప్రక్రియలు, సూర్యకిరణ చికిత్సాప్రక్రియలు, వర్షనచికిత్సాప్రక్రియలు, అతపస్నానములు, సాయపడును.

అచరములోని మార్పుల యందుకు బాగా లోడ్డుడును. ఈచికిత్సాప్రక్రియలు జరిపినపుడు కనీసకయొక్క జెలుపటి అవరణయొక్క రంగులోని చిక్కదనము తగ్గును. పలుచబడిపోవును. ఈ అవరణలోనే తేరుపడే శములలో ఉన్న చిక్కనిరంగు కూడా పలుచబడి పోవును. మొత్త మంతటిరంగు క్రమేపీ పలుచబడి పోవును. మిగిలిన అవరణలలోని రంగుతో యీఅవరణలలోని రంగు కలిసిపోవును. చికిత్సాకాలము పూర్తయగు నప్పటికి, కనీసకయంతయు ఒకటే రంగుగా నుండును. అప్పుడు దేహములోని బహిష్కరణక్రియ తృప్తికరముగా నున్నదనియు, దేహరోగ్యము బాగు పడినదనియు గ్రహింపగలము.

సె క్కో ప త్రి

(స త్య మ్)

IV

క్కో రి క

ధనము, పేరు ప్రఖ్యాతులను కలిపి పుకారముగా యెట్లు సాధించగలిగెడి యీ క్రింది కథవలన విపులముగా తెలిసికొనగలము. ప్రైరెండు అగంతకముగా వచ్చి నెత్తిన పడవని మనము నిశ్చయపరచుకొగలము. వాటిని సాధించుటకు మున్నందు యేమి కావలసినట్చేసి మిగిలే తెలుసుంది.

బార్బెన్ అయిరోపీయుడు కాన్త్రజ్ఞానము కలవాడు. మంచిపేరు ప్రఖ్యాతులు గల వంశములో జన్మించాడు. ఒకప్పుడునీతిగలవటుంబము వ్యక్తతవచ్చునప్పటికి వికారిత్వమైన ఆస్తి అంతయు పూర్ణానసార్వమైనది. బ్రతుకు తెరువు చూచుకొనలసిన అవసరమేర్పడినది. తనతోపాటు అరుగురసు పోషించవలసిన జనబాబులతో నెత్తిన పడినది.

ఈవిషయపరిస్థితిలో మార్గ మేలుట అని ఆలోచించాడు. ఆలోచించగా తుట్టుతుడన ఒక మార్గము దొరికినది. విఖ్యాతచరితుడగు ఎడిసన్ అప్పటికి బాగున్నాడు. కాన్త్రమును పరిశోధించి యంత్రములను కనుగొని మానవకోటికి సాయపడుచున్నాడు. విద్యుచ్ఛక్తిని యెన్ని విధాలగా మానవులు ఉపయోగించవచ్చునో తెలుసుకొంటున్నాడు.

ఇటువంటి ఎడిసన్ లో కలిసి పనిచేద్దామని మన బార్బెన్ నకు కోరిక కలిగినది. కేవలము వాంఛ మాత్రమే కాదు. వీరిమనకోరిక ఈ కోరిక యొక్క మంచి చెడును విచారించలేదు. దీనివలన భిక్షువులుగా కాదా అని యోచించలేదు. దరిద్రాణామ్ మనోరథా అని ఊహించలేదు. అప్రయోజనానికి లాగా చేసలు పెండ్లినియూజుకోవలెను పొందలేదు.

ఎడిసన్ తో పనిచేయుటయే తన జీవిత పరమావధిగా పెట్టుకొన్నాడు. ఎడిసన్ తోపాటు తానకూడా సజీవుడు కావలెనని పట్టుపట్టాడు. ఈపట్టుదలను సాధించుకొనుటకై తా సెంకేయేనా ఖర్చుచేయడంచాడు. డబ్బుకన్న విజ్ఞాన తనజీవితమునే పణముపెట్టాడు, ఈకోరికను సాధించలేని జీవితము వ్యర్థమనుకొన్నాడు. రోజు లోని యిరువదివాఁగు గంటలూ, గంటలోని అరువది నిమిషము లూ, నిమిషములోని అరువది సెకనులలోనూ, యీకోరిక ఆతని చెవులలో పరిధ్వనిస్తూనే ఉంది. నిజము మాటలాడితే ఎడిసన్ తన జీవితపరమావధిగా తన మన బార్బెన్ నకు సామర్థ్యములేదు. కామవరిచయమున్నదాఅంటే అదీ అట్లేలేదు. పోనీ కిఫార్ ను లేమైనా ఉన్నాయా వాటివనానీ తెలియును ఏమైనా పరీక్షయన్నవాడ అంటే అదీ పూర్ణము సాగరమే. ఎడిసన్ ఉన్నచోట 15 మైళ్ళ దూరాన ఉన్నది. దానిగు రైలుఖర్చులే లేవు. ఇంతకన్న దరిద్ర మేమి కావాలి?

ఎడిసన్ తోపాటుపనిచేద్దామన్న కోరికతప్పమనకార్చిన కు మరొక Qualification లేదు. గుడ్డుబండ్ల గారడకు ఆకలియించి యెట్లాగోఅట్లా ఎడిసన్ ఉన్న ఊరును చేరాడు. ఎట్లాగోతే సేంఎడిసన్ అక్కనును చేరుకొన్నాడు. మార్గవ్యవస్థలో యెట్లాగని వితర్కించుకొన్నాడు. ఎడిసన్ కు చూపించుటకు నాకేమి కిఫార్ నులు లేవు కామ్రూలో యేమైనా పరిచయమున్నదా అంటే అదీ అట్లే లేదు. పోనీ డబ్బుతో సంబంధపెట్టగలనా అంటే అదీ పూర్ణము సాగరమయే యేరైలుచార్జీ కూడా లేని నిర్లక్ష్యదన నేనేమిహాయి మాటలాడాలి. లోపల ఉన్న అనురంభకృతి అంటున్నదిగదా - ఏవు పోలేవులే. ఎడిసన్ యేమిటి నీతి? మాటలాడటం మేమిటి? పోనీ మాటలాడాడే అనుకోదాము. తనతోపాటు పని చేయుటకు నిప్పు తీసికొవాలా, నీళ్ళన్న (Qualification) యేమిటి? అందని మౌనిపండ్లకు ఆగర్లు యెందుకు చాస్తావు? బుద్ధిమరుతుడవైతే ఊరకొ.

ఇకను వైవిధ్యకృతి: అంటుంది గదా - మానవుడు సర్వసంపూర్ణుడు. అన్ని కృతలు నిర్దిష్టతమగా నీలానే ఉన్నాయి. ఏవు కోరి తీసుకొన్నా కృషి చేస్తే సరిఅన్నీ నీకే లభ్యమౌతాయి. కాబట్టి సట్టు నిద్రవలెకు.

ఈ వివాదంలో వైవిధ్యకృతి వైకల్యమునది. అనుకరి

ప్రకృతి నోరుమానుకొన్నది. పోయి యెట్లాగనా మాట లాడాలి అని నిశ్చయపరచుకొన్నాడు. అయితే యేమని మాటలాడటం. రెండు విధాలుగా అడుగుట కలదు.

ఫలానా గుమాస్తాగిరి యివ్వమని అడగుట మొదటి వద్దతి. ఈవద్దతి ఆతనికి నచ్చనే లేదు.

బొత్తిగా జీవనము జరుగుటలేదు. ఏదోఒక ఉద్యోగము యివ్వండి. నాలుగురోజుల గడచినతరువాత వీలుకంట మరొకచోట చేరుకుంటా - అయినా Chance చూద్దామన్న పద్ధతి నుకరామా గిట్టాల.

అసలు కంగలే బుట్టుపెట్టులనుకొన్నాడు. ఇట్లాగా నిశ్చయించుకొన్నాడు. కాబట్టి మొట్టమొదటగా ఎడిసన్ తో మాటలాడి నవ్వుడే అసలుసంగతి బయట పెట్టాడు. ఆతనితో కలిసి పనిచేయటానికి తాను వచ్చానని సమయముగా ప్రస్తావించాడు. ఎడిసన్ కు ఆమాటలు అప్పుడు మనసున నాటకపోయినప్పటికి బార్బెన్ లో మాత్రము అవిచాలా వేరూనినాయి.

ఎడిసన్ బార్బెన్ నకు యేదో ఒక చిన్న ఉద్యోగ మిచ్చాడు, ఆ ఉద్యోగముకలన ఎడిసన్ కు చెప్పకొకగ్గ లభింపలేదు. బార్బెన్ నకు మాత్రము ఆ ఉద్యోగము చాలా సహాయపడినది. తన ఎడిసన్ తో కలిసి పని చేయుటకు దోకదొరికినది. ఒక మెట్టుదాటి తన మనోరథమున యీ డేర్చుకొన్నాడు.

రెండుమాడు సంవత్సరాలు యెట్లాగే గడచిపోయినాయి. బార్బెన్ లోని కోరికమాత్రము ముందుమాపు మీదనే ఉన్నది. ఒక అంగురముకూడా పెన కడుగు నేయలేదు.

తనజీవితము నంతను వినియోగించిన ఎడిసన్ (Ediphone)ను కనుగొన్నాడు. ఈయంత్రము వివిధా అమ్ముడు పోతుందో పోదోనని పీరివాడి ముందుకు రాలేదు. కూలి గిట్టని ఊరుకొన్నాడు. కామ్రూజ్ఞానమండటచేత, తరుణమున గగ్గిపించి మన బార్బెన్ ముందుకువచ్చాడు. వ్యాపారము వివిధా సాగించాడు. ఏడాది తిరిగకమునుపే అతడొకారమునాడు. తాను కోరిన డబ్బువచ్చింది. ఎడిసన్ తోపాటు పేరుప్రఖ్యాతులు వచ్చినాయి. ఎడిసన్ చేరు యెంత కాలము యీ గడ్డమీద నిలిచిఉంటుందో మన బార్బెన్ అంతకాలము వదిలేడే.

“పేరేమా తుమ్మెదా! మీకు సంసారం లేదు. నాకర్థం కావటాల్లా, నాకేదో యింకొక భావం తోస్తోంది కాని అడగటానికి భయపడుతున్నా. పోనీగాని మీ ఆత్మ వా శేఖరు చెప్పయా?” అని నొక్కి అడిగింది పద్మిని. భగ్గమరం తలవంతుకొని చెయ్యి అడ్డం పెట్టుకుని నడి చేత్తో పమిటచెంగు మెలిపెడుతోంది.

పద్మిని బాలికా “ఏమిటండి ఆక్కగారూ! అందులో గూడ దాపరిక మేముంటుంది అని యింకా దగ్గరగా వచ్చింది. భగ్గమరం పెద్ద నిట్టూర్పు విడుస్తూ పమిటలో నుంచి పనుపురాచిన పాతకాగితపు మడతను తలవంతు కుని నుడిచేత్తో పద్మిని కందించింది. పద్మిని అందుకుని వివాహ లగ్న పత్రిక అని చదివి మిగతాది లోపల లోపల చదువుతుంది. రక్తంతో ఎఱ్ఱగా ఉన్న ముఖం తెలతెలబాసింది. రి, రి సిమిహాలాగి “నువ్వు భగ్గమ రాంబనా!—నల్లని పిచ్చిదంటారేం—మాయలోకం—తుమ్మెద అంటేనూ భగ్గమరం అంటేనూ ఒకటేగా” అని పద్మిని అగి అగి మాట్లాడుతుంది. భగ్గమరానికి ఆపుకో లేనంత ముఖం వచ్చింది.

పద్మిని భగ్గమరాంబను సమదాయించాలనుకుంటుంది గాని ఎట్లాగో, తెలియటాల్లా. ఎవరూ యింట్లో ఉన్నట్లు అరికిడిలేదు. తానక్కడనుండి లేచిపోవటానికి బుద్ధి వుట్టటాల్లా. ఇంతకుముందు స్నేహితురాలి. కాగితం చూసినకనవాత నవతి. పద్మిని ఉక్కిరి బిక్కిరి ఆపు తోంది. పావుగంట గడిచింది.

భగ్గమరం ముఖం తుడుచుకుని హిసస్యరంతో ఆమ్మాయి నువ్వు ఆదుర్దా పడకు ఎవరి కర్మం వారిది. అయిన మగరాజు ఇంకోపెళ్లి చేసుకుంటేమళ్ళీం ఎవరేమన గలరు. దానికేంకాని నామీద తనకంతస్పృహనుకు? లేదు తమకేం ఆప్యత్నిత తెచ్చానని పేరన్నా చెవిని బడకుండా ఉండాలో చెప్పి. భర్త కొట్టినట్టివని అడవి ఆతనితోనే ఉంటేనే గౌరవంగాని వుట్టింట్లో ఉండ వచ్చా! నాకు తను వస్తువానాబాల్చినా ఎవరాలు వాగినయిచ్చినా తను ఒక్కమాటమాట్లాడి నరసంగా ఒక్క నవ్వునవ్విపట్టుతుందా! మగడి పరామర్శలేని అడదాని జీవితం ఎంత హైన్యమో నీకు తెలియదుగాని మానవంతురాలు అజీవితం గడవలేదు. అడతోడువు గనుక చెపుతున్నా. అయిన తగిన కారణం చూపి నన్ను వదిలేస్తే ఈపాడు బితుకు బితుకును. నాదోషం తోటతో ఇంట్లోఉండి మీపట్లల్ని ఎత్తుకుంటూ మీతో

వండిపెడుతూ అపఖ్యాతలేని జీవితాన్ని గడిపేటట్లు చెయ్యి యిది నీచేత ఆవుతుందో కాదో చెప్పమని” పద్మిని రెండుచేతులా పట్టుకుని భగ్గమరం ఎక్కి ఎక్కి ఏడవటం పొర్రంభించింది. పద్మినికూడా నవతీతో దీనురాలై వ్యవసపడి భ్రమరాన్ని ఏదార్లులేకపోయింది. చిట్టక్క పళ్ళెంలో అనానముక్కలూ, చక్కెర కలుపుకువచ్చి “ఓనీ పిచ్చిపిల్లారా! ఏడిచి, సంసారాలు నుభవంతం చేసుకోగలరే! నుభ సంసారానికి నీమెంటు బాటలున్నై. ఆకోడమైన మీమగ్గురూ చెట్టుపట్టాలు పట్టుకు తిరగండి. అది భుమారంరేగని చోట. దానికి పుయత్నం చెయ్యండి, లేండిలేదని పళ్ళు తిరిపించి పొయ్యి-కు తీసుకు వెళ్ళింది.

16

శివుడు పద్మినిని విడిచిఉండడు. ఆతన్ని కమెరూప మొత్త ఆకర్షించిందో అంతకంటే అట్టి త్యాగశీలం ఎక్కువగా ఆకర్షించింది. బంధునంది చేప్పినకోజులోపలనే వచ్చేసింది పద్మిని. వచ్చినప్పటినుంచీ యథోచితంగా ఉంటోంది. పూర్వపు ప్రేమాతికరాలు ఎక్కువగా కనపర్చును. పద్మినిలోని మార్పును గ్రహించటానికి శివుడు పుయత్న ప్రాదుగాని అంతుదొరకరు. ఎందుకో “నువ్వు వట్టి అబద్ధాల రాయడ వాతున్నావేమని” శివుడు పద్మినితో సరూ మాడాడు. పద్మిని లేనవ్యయ తెచ్చుకొని “అభ్యాస! అడవాళ్ళు అబద్ధమాడితే బితుకులేవుంటుందా! పరమపురుషులకు నరుకుపోతుంది కాని మేము తమ దాసురాండ్లమాయె. తమ కటాక్షంతో ఉంటై మా జీవితాలు” అంటూ మీదచెయ్యి వేసుకుని ప్రక్కన కూర్చుంది. విభావమైన పద్మినికళ్ళు ఒక్కసారిగా తెరుచుకొని నగం మూతపడయి. శివుడు ఆరెపుష్పాలు లోనే ఒకకంటో వెచ్చిచీమిపునా యింకో కంటో పిచ్చమైన ప్రేమమగ్నిత్తునూ చూచాడు. నుముఖు రాలను చేసుకోవాలని పుయత్నం చేస్తున్నాడు. ఆరాల్లి డి. వి. నుబ్బారావుగారి చిత్రనీయ నాటకం పొర్రానామచేసి పద్మినిని పాటకానికి తీసికొనివెళ్ళి అడవాళ్ళచోట వుట్టిలో. మాళ్ళపెట్టాడు. నలుడు దమయంతిని అడవిలో విడిచిపెట్టి పోతున్నాడు. శివుడు పద్మిని వేళ్ళ చూచాడు. పద్మిని తనను యిరు పొక్కలూ ఉన్న యద్దర అడవాళ్ళతో ఏదో పునం గిస్తోంది. దమయంతి కిందొయిల్లు చేరిందని సంహో

మించి రెండో వివాహం చేసుకుంటుందని ఆ వేదన పడుతున్నాడు నిలుడు.

పద్మినీ తన పక్కనన్న యిద్దరు స్త్రీలతో కలిసి మేడాలూ చెరువరసం త్రాగుతోంది. శ్రీధరు తన భార్య ఆ పక్కనాళ్లతో కలిసి మెలిసి మెలగటం చూస్తూ సంతోషించాడు.

బాహుకుడుగా ఉన్న నలుడు దమయంతిచే గురిప బడ్డాడు. దమయంతి నలుడికి నమస్కారంచేస్తుంటే నలుడు నీగుతో తల పక్కన భిక్షుకుని నమస్కారం అందుకోలేకపోతున్నాడు, ద్వితీయ స్వయంవరమంటే యిదేసరి దమయంతి తండ్రి చెబుతున్నాడు.

శ్రీధుడికి ఆ నల్లదమయంతుల సమాగమానికి అనంతా శూన్యం కమ్మినై పద్మినీవంక చూస్తున్నాడు. పద్మినీ పక్కనన్న పిల్ల నిలబడి శ్రీధరు వంకరిలి. నమ స్కారం చేస్తున్నట్టు కనుపించింది. మఖంతేరినూ చాడు. “ఆ పిల్ల భగ్గిమరంలాగుండే” అనుకుంటు న్నాడు. పద్మినిమీద చెయ్యివేసుకు మూట్టుకుంటోంది. భగ్గిమరమని నిశ్చయమయింది. శ్రీధుడికి హాళ్యరసం, అమరాంతో గుండెగట్టబడింది.

నాలుకమయింది. అడవాళ్లకంటేవడ పద్మినీకోసం నిల బడ్డాడు. శ్రీధరు పద్మినీ- భగ్గిమరం చిట్టకొక్కయ్యలు కలిపేస్తున్నార. శ్రీధరు ద్రుంధుపక్కన తప్పుకొని “యలురా! యలురా!” అని పద్మిన్ని పిలిచాడు. పద్మినీ హేళనగా అంత అమరాగా పిలుస్తారెంతకూ ఈ పిల్లిపిల్లకరుణుండని భయమా!” అంటూ ద్రుంధు దగ్గరకు వచ్చింది. భగ్గిమరం ద్రుంధునేత్రుకు తిరిగి నమ స్కారంచేసి వెళ్లింది.

శ్రీధరు పిగ్గపడ్డాడు. ఎట్లాగో యిల్లుచేరారు. పద్మినీ మూట్టాడినంటే హృదయం విచ్చి మూట్టాడలేకపో తున్నాడు. నిద్రపట్టుక తేది కూర్చుని ఏదో చదువు కోట్లం ప్రారంభించాడు. పద్మినీ అతని చేతులో పునకం లాక్కుని “పడుకోండినిద్రలేకపోతే భారం చేస్తుంది” అని పడుకోపెట్టకోతుంది. శ్రీధరు పద్మిన్ని దగ్గరకు తీసుకుని- “అది భగ్గిమరమా” అని అడి గాడు. పద్మినీ నవ్వుతూ అనాకుండగగిపిచ్చేవా! భమ రంకాదట తుమ్మెదట ఆ పిల్లకు పెళ్లికాకటంతో పిచ్చైపొందటం. ఆ పిల్లిపిల్ల నాకోర్డని ఒక ఎకరం ఆ అమ్మాయికిచ్చి మొగుడు రెండోపెళ్లి చేసు కున్నాడు. ఇప్పుడు పిల్లినయ్యమొదట ఆ యొకరం మొగడికీచ్చి అయ్యని చూచుకుందామని కచ్చిండిట తిక్కనకోగితాలు నాదగ్గర దాచయిచ్చింది. చూడండి

కాగితాలు తీసి చూపించింది.

శ్రీధరు హిమాద్రిలాగా కూర్చున్నాడు. పద్మినీకల కారంగా ఆరెండోపెళ్లిం ఎట్లాగా పుర్రగా ఉందని ఉంచుకోన్నాడేమో గాని కర్మంచాలక ఏ హిస్తీరియో యో ఏ మహుదియో వచ్చి పొడయి పోయిందంటే దానినకూడా వదిలి ఇంకోపిల్లను చూచుకునే ప్రయత్నం డేమో అనుగడు అంది!

శ్రీధరు మంచిదీరు త్రాగాడు. చేతిలో కాగితాలు పద్మినీ చేతులోపెట్టి “అతడెంత ప్రయత్నండానా అవిడదగ్గరకు వచ్చి లాలించేటప్పటికి కరిగిపోయి యిరిపోకండా ఉండగలమా ఎవడో హాసాచితప్ప పురుషుడెప్పుడూ పరమ పురుషుడే శ్రీ కాళికాకేశికాని ఎంతమంది మగవార్యులూ కలుస్తారూగాని మూలకోప్పుల కూడ కల ఆభయం” అన్నాడు. పద్మినీ నవ్వుతూ “స్త్రీ కృష్ణభగవానుడు ఎంతమంది శ్రీలనో కలుపుకోలా శ్రీమహ్మదయంతెరిస్తే చాలుఅంది భక్తుల తెల్లచారింది. వారంకోలాలు గడిచింది. దీర్ఘమాసము, నుండరరాత్రి. యింటికివచ్చి “ఏమాయ్! మీ స్నేహితుడు శ్రీధరు పగ్గనుపట్టితో ఈ బండిలో దిగాడే స్టేషన్ అహ్లా నించటానికి రాలేదు అన్నాడు. నుండరరాత్రి సంతోషంగా, నాబులు నువ్వెళ్ళివుగావించిరిగిందో చెప్తూ అన్నాడు ఆ పిల్లకంట మూక్కులు కరుగబడొకటి కచ్చాడు. నాడుచెప్పాడు.

మీ శ్రీధరు తెల్లవారేపుటికి ఆ పూరు కళ్ళటంచూచి అడవివారందరూ హాళ్యరసపడ్డారుట. అత్రగారు పలక రించుకుండా లోపలికి వెళ్ళిపోయిందట, పెల్లాను కచ్చి కాళ్ళ కడుక్కునెంచుకు నీళ్ళిచ్చి గడిలోకి సరా సరి తీసుకువెళ్ళిందట ఇంకలో మామవచ్చాట్ట. “పిల్లని పంపమని” యితను అడిగేపుటికి నాకు తెలియదు మీ ఆత్రను కనుక్కొనున్నాట్ట. అవిడ బిగ్గరా పిల్లను తీసుకువెళ్ళి ఆ ఎకరం నగల్లా ఊడలాక్కుని పంపిస్తే దానికి దిక్కేమిడి గమక మీ నాన్న చేత మామి యిప్పించి తానువెళ్ళితే మా అధ్యంకిరిం లేదండిట. కరణం సాహుకారు అంధయ్య అవిడను మదక్కు చేకారటం.

ఆపిల్ల అంతమందిన తోనేనే నామగడువచ్చి రమ్మం టుంటే మీ అంగీకారా తవరికీ కావాలి అని మగడి కంటే. మాండు నడచివచ్చిందిట. అన్నాడు నుండర రాత్రి నైకిరేక్కి “గంగావతే - గౌరీవతే - కైలాస వాస కేనా! గలకీభవతా” అంటూ శ్రీధుడియింటికి వెళ్ళి “కేనా! కేనా! కైలాసవతీ” అంటూ శ్రీధుడికి పలక రించాడు. శ్రీధరు సంతోషంగా నుండరరాత్రినూ లోపలికి తీసుకువెళ్ళి న్నానెడుపాలించాడు.

సహ వ్యా యా మ ము

డాక్టరు. స్థానం

[మే నెల సంచిక కరవాయి]

ఇంతవరకు బాహ్యకండరములవలన ఎక్కువ లాభము లేదని తేలివది. ఇంక సహజవ్యాయామముల మీదికి ఆసేది తెలుసుకుందాము. కృత్రిమసాధనములతో చేయకుండాను, యొక్కవ ఖర్చుగలది కాకుండాను ఉండాలి. తాను వ్యాయామము చేస్తున్నట్లు తన మనస్సు తెలుసుకునే విధముగా యుండవలెదను. అదే సహజమైనది. అంటే తన తన అవారము తనకు తెలియకుండా వీనిధముగా రసము రక్తము మొదలగా ధాతువులుగా మారిపోయి, పనికిరాని పదార్థముల మల మూత్రములుగా బయటకు వచ్చివేయునీ అటులనే తనకష్టపడి పని చేస్తూఉండాలి. తనకు దాని ఫలితము ధనముగానో ధాన్యముగానో సాయంత్రమునకు తనచేతిలోనికి వచ్చునంతవరకు తెలియకుండా ఉంటుంది. అవిధముగా జరిగిన వ్యాయామమునకే సహజవ్యాయామ మనిపేరు.

బాహ్యకండరములకన్న అంతరకండరములు బాగా గట్టిపడాలి. ఎక్కువ కాలం పనిచేయాలి. ఒక యంత్రమున్నది అంటే, దానిని చాలాకాలము, పనిచేయుటకు వీలుగా ఉండేటట్లు తయారుచేస్తాడు దాని నిర్మాత. కాని దానిని ఎక్కువ కాలము విధివిరామునలేకుండాను సకాలమున అయిలింగ లేకుండాను పని చేయించితే 50 సంవత్సరములు పనిచేయవలసిన యంత్రము 10 సంవత్సరములలోను, అంతకు తక్కువ కాలములోను చెడి పోతుంది. అదేవిధంగా మానవయ. త్రము చిర కాలము పనిచేసే ధర్మాత్మకామమోక్షములను సాధించుటకొరకు రీతించాడు విధాత. కాని మానవుడు గొప్పజ్ఞానంతుడనను అక్షంకారముతో అంతరవయవములకు విధివిరామున లేకుండా ఎక్కువ పనికల్పించి, వికృతిగిరి సమగ్రకొద్దికాలములోనే నాశన మగుచున్నాడు. అటుల ఆల్పాయుష్యుడు కాకుండా ఉండాలంటే లోపలి యంత్రములగు గుండెకాయ, తేళ్ళకోశము, కాలేయము, స్తనము, వ్యక్వకము చిన్నపేగులు, పెద్దపేగులును యాయంత్రములను కదలించుటకును, రాపిడి లేకుండా ఉంచుటకును గిజిరివంటి రసములు రయారు చేయు గ్రంథులు గట్టిగాను బలంగాను ఉండాలి.

పనియున్నవారు, పనిలేని భోగలాభములు సోమరి పోతులకు గూడా తినేటప్పుడు ఎక్కువలేని తొందర వస్తుంది. తాను జీవించుటకును, జీవింపి ధర్మాత్మకామ మోక్షములను సాధించుటకునూ ఎక్కువ రోజులు బ్రతుకవలెను. బ్రతుకుటకు మూలాధారమైన అవారమును సక్రిమముగా నులభముగా జీర్ణ మగునట్లు చేయ

వలెనంటే తీసుకున్న అహారాన్ని నోటిలోనే బాగా దగ్ధ మగునట్లునమలి మ్రింగవలె. కష్టపడి చెమటవోడ్చి పనిచేయు వానికి ఏ అవారమైన ఎంత త్వరగా తిన్నా వీని అంత ప్రమాదం చెయ్యదు. కారణం ఏమంటే అతడు ఎండలో గాలిలో కష్టపడి చెమటవోడ్చి పని చేయును. శరీరంలో ఏకస్థ ఉన్నా, నూర్బగవానని కిరణులచే కాల్చివేయబడుతుంది. కష్టపడి ఒళ్లు తెలియకుండా పనిచేస్తాడు. కాబట్టి అనయవములు వాటియంతట అవి సహజంగా కదలి వాటియందు ఏ మార్చిము వల్లచేరనీయవు. బయటి అనయములు వాటి పని అవి చేసుకన్నట్లు అంతరవయవములకుగా అప్పుడు వాటిపనిని అవి శరీరమనకు తెలియనివ్వకుండానే పని చేసుకుపోతూ ఉండును. వానికి ఆనారోగ్య భయమే లేదు. ఏరోగము, రోష్య లేకుండా యుండి, మంచి కండరప్రస్థిగాయుండి, మానసికోద్రేకాలు లేకుండా కాలంగడుపుతూ ఉంటాడు. మరి ఎవరి కయ్యా వ్యాయామము అంటే భాగ్యవంతులకు వీని పనిలేకుండా పొట్టులు పెంచుకున్న పెద్ద సోమరిపోతు అన్నయ్యలకు ఆ పెద్దన్నయ్యలు కష్టపడి పనిచేస్తే నామర్దగా తలు సార అభయ బహుమనండి రూపాయి జెచ్చాలు లేకలేనంటే కూలి వాడులేకుండా యుంటే దర్బాకు లోపం. అటువంటి వారలకు వారి పరవు మర్యాదలు మండలికవకుండా ఉన్నట్లు కొద్దిగా వ్యాయామ మార్గాలు చెప్పదాము.

1. సడక:—ఇది వ్యాయామము లన్నింటిలో సహజ మైనదియూ ఖర్చులేనిదియునూ, దర్బాకు లోపము లేకుండ యుండునదియూ అయియున్నది. సాయంత్రం పూట నడుస్తూ ఉంటే, షోక్ గాను ఘాషనుగాను ఉంటుంది. దమ్మిడి ఖర్చులేకుండా ఆరోగ్యము వస్తుంది.

అవిధంగా కొంత కాలము, రోజూ రెండు మూడు మైళ్లు నడుస్తూఉండే వానికి తెలుస్తుంది దానియొక్క మజా. కరకరా అకలి అగుటయూ, శరీరము తేలికగా యుండుటయూ వీనియొక్కటి నుగుణాన్ని పొందు తాడు. అప్పుడు అతడే ఇంకా దాన్ని వృద్ధిచెయ్యాలని, యికా దానిలో యేమైనా మార్పుచేస్తే యికా ఏమైనా ఎక్కువ నుగుణాలు కనబడునోమో యని మార్గాలు ఆ స్వేచ్ఛించటం మొదలెట్టుతాడు. అప్పుడాతనికి పొద్దున్నే లేచుట, చల్లటి నీరు 5, 6 సార్లు పుకొలిపించి ఉమ్మెత్తయుట, అనంతరం ఒక గానుడు చల్లటినీటిని తాగి రెండుమూడు మైళ్ళు శరీరమును

నిటారుగాయుంచి ఎదురుకొమ్మకు ముందునకు ఉండు నట్లు చేసిన నడుచునట్లు సలహా ఇవ్వవలెను. అవిధము గానే సాముత్యంకూడా నడువవలయును. ఇట్లుకొంత కాలం నడుస్తూవుంటే సర్వతోగమలకును పుట్టిల్లయి నటునంటి పొత్తికడుపు నందలి మలాను సెమ్మదగ్గా బయటికి గెంటివేయబడును ఏవిధముగా ననగా నడక వలన పొత్తికడుపునందలి పేర్పులకు బహిష్కార ఆప యవములకు పిత్తిడిగల్గి అందు నిల్వయున్న మలానులను తడిగుడ్డపండి తేసేరుపోయినట్లు పెద్దచేగులలోని మలము బయటికి పిండివేయబడును. నడవనపుడు క్యాసలను బాగుగా పీల్చుము గనుక పాక్షికవాయువుకానికీ ఊపిరి తిక్కులకంటె వ్యాపించి అందు నిల్వయున్న బొగ్గుపులుసు గాలిని బయటికి నెట్టివేయబడును. నడక వ్యాయామము యొక్క కదలికల చర్యరంధ్రముల తెరచుకొని అందలి పిళ్ళను చెమటరూపమున బయటికి నెట్టివేయ బడును. ఈ విధముగా శరీరములో యుండే మలా దులు సహజముగా వాటి అంతిమ నే బయటికి వెల్లిపోతవి. దమ్యుడీఖుచ్చు లేకుండా శరీరము అశోగ్యవంతకాకుండి. ఎప్పుడైన అవసరమునై, బండిదొరక నప్పుడు గునా యానంగా నడచిపోవచ్చును.

ఈతరకాదు ముఖ్యమైనదే అందువలన శరీరమందలి బాహ్య అవయవములు, అంతరియము బాగుగా బలపడును. శరీరము తేలికయగును. పరోపకారిగా కూడా యుండును. కాని బడాయికీ, పంతుము నట యీదుట చాలాప్రమాదకరము. దండేములు బస్కీలు కూడా శరీరమునకు బలము చేకూర్చి కండ్లను (బాహ్య) వృద్ధిపొందించును. కాని అవి అతిగాచేసి అతిగా త్రాచే ఉత్తర్రోత్తరా చాలా అపకారము జరుగుతుంది. వ్యాయామము చేయుట తగ్గినప్పుడు తినుటకూడా తగ్గించితే నష్టములేదు. సుసారము చేయుచున్నప్పుడుకూడా కొద్దిగా వ్యాయామము చేస్తూనే యుండాల్సి. సుసారము చేస్తూ వ్యాయామము చేస్తూయుంటే చాలా బలహీనమై పోవుచుంది ఒక హాదక కలదు. అది శుద్ధకీర్ణులను ఘటాభిముగా చెప్పబడు సాహసించుచున్నాను. అప్పుడని మితియుగా వ్యాయామమైనా యుంటే అశోగ్యము బాగా యుంటుంది. మితము తక్కితే అశోగ్యము తక్కును. చాలామంది దండేములు బస్కీలు తీయునపుడు ఒక నియమానుసారముగా ఉచ్చాసనీక్యాసములు జరుపరు. అందువలన చాలా క్యాసలు ఖుచ్చ అగును. దండేము తీయునపుడు క్రిందకు వచ్చినప్పుడు గాలిని విడులుతూ,

తైకివచ్చి రొమ్మవిరిచినప్పుడు గాలిని బాగుగా లోని కంటా పీల్చవలెను. బస్కీ తీయునపుడుగూడా కూర్చొన్నప్పుడు గాలిని పూర్తిగా వదిలి, సుంచోని నప్పుడు గాలిని బాగుగా పీల్చవలెను. ఈ విధము సెమ్మదిగా చేయుచుండిన యెడల క్యాసలు ఎక్కువ ఖుచ్చ కావు. గుండేయొక్క నడికగూడా ఒక్కటే పద్ధతినడచి ఒలవంతగును. పై వ్యాయామముల చేయుటకు వీలపడనివారు, చేత కానివారు విశ్రాంతిగా ఒక చోట కూర్చొని సెమ్మదిగా గాలిని లోనికి పీల్చి సెమ్మదిగా బయటికి విడల చుండవలెను. పూటకు 5, 6 నిమిషములు చాలును. అప్పుడు ఏమి జరుగుతుంది అంటే పాక్షికవాయువు బాగుగా ఊపిరితిక్కుల చివరికంటాపోయి ఊపిరితిక్కులలో నిల్వయున్న బొగ్గుపులుసుగాలిని బయటికి నెట్టి వేయును. లోపల దహించివేయుచున్న వేడిని చల్ల బరచును. ఇదిచేయలేనివారు సెమ్మదిగా కూర్చొని ఆహారము సెమ్మదిసెమ్మదిగా నమలి ద్రవముగా అయిన తిరు నాక మింగవలెను. బాగుగానెమిన్నుడు నోటిమందలి గ్రంధులనుండి లాలాజలము పూరి, ఆ ఆహారము రసముగా మార్చి, కొంతవత్సరంగా మార్చిచైవి జీర్ణక్రియకు లోడ్చుడు. లేనియెడల దంతములు చేయవలసిన పనిని గూడా జీర్ణకాయము చేయవలసి వచ్చి కొంత కాలమునకు ఒకదాని వెంట ఒకటి మలకోశము, మూత్రపిండములు, కాయము, స్తనము వగైరాలు క్రమేకా చెడిపోతవి. కనక లోపలి అవయవములు నాటిపనిని అవి జరుపుకొని పోవుటనే సెమ్మదిగానమలి తింటూయుంటే మితముగానే తినిగలుగుతాడు. అప్పుడు మనము అనుకొనిన మితాహార నేపము అగుటుంది. ఈ పై వ్యాయామముల కన్నీటికి దాహము కలిగించుచు, తేలికగా జీర్ణము అగునది, అయా పుండీశములలో పండినది, నాత్మికమైనవి భుజించవలెను. నాత్మికాహారమును మితముగా భుజించుకొయుంటే సులభముగా జీర్ణము అయి శుద్ధమైన రక్తముగా మారును, ఆ శుద్ధమైన రక్తము మెదడునుకు పోయి అచ్చట పునహించును. శుద్ధరక్తము, కల్మషరహితమైన రక్తము మెదడు నందు పరిహించునపుడు అచ్చటనుండి కల్మషరహితములైన అలోచనలు కలుగుచుండి మానసికాభివృద్ధి కలుగును కనుక మితాహార, మితవ్యాయామము, సాత్వికాహారమువలన దీర్ఘాయువును, పొంది మానసిక నేప చేయవచ్చునని నమ్ముచున్నాను.

